

Ši istorija nutiko Kanadoje.

Dyteris norėjo klausytis visuotinės konferencijos. Jis stengėsi sėdėti ramiai. Jis bandė klausytis kalbų. Tačiau dėl autizmo jam buvo sunku susikaupti. Jis nenustygo ant sofos. Jis žaidė su savo žaislais. Jis bėgiojo aplinkui.

Tada jis pažvelgė į tėtį. Tėtis sėdėjo ramiai ir klausėsi kalbėtojų. Dyteris norėjo būti panašus į jį. Todėl jis išsiėmė savo piešimo

reikmenis. Galbūt spalvinimas padės jam ramiai sėdėti.

Spalvindamas Dyteris klausėsi vyresniojo Džefrio R. Holando kalbos. Vyresnysis Holandas papasakojo istoriją apie Jėzų. Jėzus paprašė turtingo jaunuolio visus savo pinigus atiduoti vargšams.*

Dyteris taip pat norėjo padėti žmonėms, kuriems trūksta pinigų. Jam kilo mintis. „Mama, aš noriu nuspalvinti pelėdą,

Kaip Dyterio piešiniai galėtų padėti kitiems?

Peleda ir orka

– pasakė Dyteris. – Ar galėtum ją man nupiešti?”

„Žinoma“, – pasakė mama. Ji nupiešė pelėdą.

Dyteris panardino teptuką į dažus. Pirmiausia jis nuspalvino pelėdos sparnus. Kai kurias plunksnas jis nuspalvino rudai, o kai kurias – oranžine spalva. Spalvindamas jis klausėsi kitų kalbų. Net kai buvo pasakytos visos kalbos, Dyteris spalvino toliau. Jis norėjo, kad pelėda būtų tobula.

Pagaliau Dyteris užbaigė. Jis parodė pelėdą mamai.

„Ji atrodo nuostabiai! – pasakė mama. – Ar turėtume ją pasikabinti?”

Dyteris papurtė galvą – ne. „Noriu ją parduoti, o pinigus atiduoti žmonėms, kuriems jų trūksta. Kaip jie kalbėjo konferencijoje.”

Mama nusišypsojo. „Pažiūrėkime, ką galime padaryti.”

Ji internete paskelbė, kad parduodamas Dyterio piešinys, ir įdėjo piešinio nuotrauką. Mama parašė, kad Dyteris pinigus skirs namų neturinčių žmonių prieglaudai.

Kitą dieną Dyteris ir mama patikrino įrašą. Dyteris negalėjo patikėti! Daug žmonių norėjo nupirkti jo piešinį. Jis džiaugėsi, kad tiek daug žmonių norėjo padėti.

Vienas Dyterio miesto restoranas teiravosi, ar gali nupirkti piešinį. Jie sakė, kad sumokės 10 kartų daugiau, nei prašė Dyteris ir mama! Kitos parduotuvės taip pat prašė jo piešinių. Dyteris turėjo daugiau darbo!

Mama nupiešė daugiau gyvūnų, o Dyteris juos nuspalvino. Jis nupiešė vilką, liūtą ir orką. Labiausiai jam patiko orka. Piešinį jis pavadino „Orka vardu Otis“. Jį nupirko šalia jo namų esanti maisto prekių parduotuvė. Kitą kartą nuėjęs į parduotuvę, Dyteris ant sienos pamatė savo piešinį!

„Žiūrėk, mama!“ – Dyteris parodė jį paveikslą.

„Oho! – tarė mama. – Dabar, kaskart čia atvykę, galime prisiminti, kaip tavo talentai padėjo žmonėms.”

Dyteris didžiavosi, kad žmonėms patiko jo piešiniai. Bet dar labiau džiaugėsi galėdamas padėti kitiems. Jis džiaugėsi, kad klausėsi per visuotinę konferenciją. ●

* Iš „Didžiausias turtas“, Liahona, 2021 m. lapkritis, p. 8-10.

Dyteris piešė paveikslus, kad juos parduotų, nes norėjo padėti žmonėms. Kaip tu galėtum padėti kitiems?